

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VRHOVNI SUD
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE
Broj 58 0 P 190490 23 Rev
Sarajevo, 12.09.2023. godine

Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću sastavljenom od sudija dr. sc. Danice Šain, kao predsjednice vijeća, Zlate Džafić i dr. sc. Senada Mulabdića, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužitelja 1. J.T., Ulica ..., G., 2. R.T., Ulica ..., G. i 3. M.T., Ulica ..., G., svi zastupani po punomoćniku Mariu Bogdanoviću, advokatu iz Mostara, Ul. Kneza Domagoja 11, Mostar, protiv tuženih: 1. B.T. sina M., ..., M.1, 2. D.T. udove Lj., ..., M.1, 3. V.S. rođ. T. kći Lj., ..., M.1, 4. M.T.1 sina Đ., ..., M.1, 5. D.T.1 udove Đ., ..., M.1, 6. J.N. rođ. T. kći Đ., ..., M.1 i 7. Grada Mostara zastupanog po Javnom pravobranilaštvu Grada Mostara, radi utvrđenja i uknjižbe, v.s. 10.000,00 KM, odlučujući o reviziji tužitelja protiv presude Kantonalnog suda u Mostaru broj 58 0 Rs 190490 20 Gž od 26.09.2022. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 12.09.2023. godine donio je sljedeće:

R J E Š E N J E

Dopušta se revizija tužitelja u pogledu prvog postavljenog procesno pravnog pitanja, te se revizija djelimično usvaja i drugostepena presuda ukida u stavu IV izreke u dijelu kojim je odbijen zahtjev tužitelja da se utvrde isključivim vlasnicima nekretnina upisanih u zemljišnoknjižni uložak broj 749 k.o. SP H.1 označenih kao k.č. 43/14 (po novom premjeru označena kao k.č.1262, upisana u posjedovni list broj 310 k.o. H.2) u naravi šuma "Ograda"; k.č. 43/33 (po novom premjeru označena kao k.č.1275,1276 i 1277, upisane u posjedovni list br. 310 k.o. H.2) u naravi šuma "Ćurjaci" i k.č. 43/32 (po novom premjeru označena kao k.č.1575, 1576 i 1577, upisane u posjedovni list broj 310 k.o. H.2) u naravi šuma "Ograda" i to na suvlasničkim dijelovima B. (M.) T. i Đ. (J.) T.2, uz istovremeni upis na njihovim suvlasničkim dijelovima tužitelja kao vlasnika sa dijelom 1/3 u Zemljišnom uredu Općinskog suda u Mostaru.

Revizija se odbacuje u pogledu drugog, trećeg i četvrtog pravnog pitanja.

Svaka stranka snosi svoje troškove postupka.

O b r a z l o ž e n j e

Prvostepenom presudom Općinskog suda u Mostaru broj: 58 0 Rs 190490 19 P 2 od 10.03.2020. godine, po priznanju i zbog propuštanja odlučeno je:

I Utvrđuje se da su: D.T. udv. Lj.; V.S. rođ. T. kći Lj.; M.T.1 sin Đ.; D.T.1 udova Đ. i J.N., rođena T., kći Đ., jedini zakonski nasljednici iza umrlog Đ.T. sina J..

II Utvrđuje se da su tužitelji isključivi vlasnici nekretnina upisanih u zemljišno knjižni uložak broj 749 k.o.SP_H.1 označenih kao:

- k.č.43/14 (po novom premjeru označena kao k.č.1262, upisane u posjedovni list broj 310 k.o. H.2) u naravi šuma "Ograda";

- k.č.43/33 (po novom premjeru označena kao k.č.1275,1276 i 1277, upisane u posjedovni list br. 310 k.o. H.2) u naravi šuma "Ćurjaci";

- k.č.43/2 (po novom premjeru označena kao k.č.1278 i 1279, upisane u posjedovni list broj 310 k.o. H.2) u naravi oranica "Ćurjaci";
- k.č.92/2 i dio k.č. 93/24 (po novom premjeru označena kao k.č.1477, upisana u posjedovni list broj 310 k.o. H.2) u naravi kuća i njiva "Dželilovina";
- dio k.č.93/24 (po novom premjeru označena kao k.č.1478 I 1479 , upisane u posjedovni list broj 310 k.o.H.2) u naravi njiva "Dželilovina",
- k.č.93/23 (po novom premjeru označena kao k.č.1482,1483 I 1484, upisane u posjedovni list broj 310 k.o. H.2) u naravi njiva "Do";
- k.č.93/19 (po novom premjeru označena kao k.č.1489/1, upisana u posjedovni list br. 310 k.o. H.2) u naravi dvorište "Tor";
- k.č.63/4 (po novom premjeru označena kao k.č.1498 upisana u posjedovni list broj 310 k.o. H.2) u naravi njiva "Vinogradina";
- k.č.89/3 (po novom premjeru označena kao k.č.1499, upisana u posjedovni list broj 310 k.o. H.2) u naravi voćnjak "Vinogradina"
- k.č. 93/1 (po novom premjeru označena kao k.č.1511 i 1512 upisane u posjedovni list broj 310 k.o. H.2) u naravi njiva "Krugla".

- k.č. 43/32 (po novom premjeru označena kao k.č.1575,1576 i 1577, upisane u posjedovni list broj 310 k.o. H.2) u naravi šuma "Ograda",

III Slijedom prednjeg utvrđenja nalaže se Zemljišnom uredu Opštinskog suda u Mostaru da na naprijed navedenim nekretninama izvrši brisanje: B. (M.) T. i Đ. (J.) T., sa njihovim suvlasničkim dijelovima uz istovremeni upis tužitelja kao vlasnika sa po 1/3 dijela.

IV U odnosu na Grad Mostar tužbeni zahtjev se odbija kao neosnovan.

V Nalaže se tužiteljima da tuženom Grad Mostar naknade troškove postupka u iznosu od 720,00 KM, u roku od 30 dana.“

Drugostepenom presudom Kantonalnog suda u Mostaru broj: 58 0 Rs 190490 20 Gž od 26.09.2022. godine žalba tužitelja je djelimično uvažena, prvostepena presuda preinačena, pa se sudi:

I Utvrđuje se da su: D.T. udv. Lj.; V.S. rođ. T. kći Lj.; M.T.1 sin Đ.; D.T.1 udova Đ. i J.N. rođena T. kći Đ., jedini zakonski nasljednici iza umrlog Đ.T. sina J..

II Utvrđuje se da su tužitelji isključivi vlasnici nekretnina upisanih u zemljišnoknjižni uložak broj 749 k.o. SP_H.1 označenih kao:

- k.č. 43/2 (po novom premjeru označena kao k.č.1278 i 1279, upisane u posjedovni list broj 310 k.o. H.2) u naravi oranica "Ćurjaci";
- k.č. 92/2 i dio k.č. 93/24 (po novom premjeru označena kao k.č.1477, upisana u posjedovni list broj 310 k.o. H.2) u naravi kuća i njiva "Dželilovina";
- dio k.č.93/24 (po novom premjeru označena kao k.č.1478 I 1479, upisane u posjedovni list broj 310 k.o. H.2) u naravi njiva "Dželilovina",
- k.č. 93/23 (po novom premjeru označena kao k.č.1482,1483 I 1484, upisane u posjedovni list broj 310 k.o. H.2) u naravi njiva "Do";
- k.č.93/19 (po novom premjeru označena kao k.č.1489/1, upisana u posjedovni list br.310 k.o. H.2) u naravi dvorište "Tor";
- k.č. 63/4 (po novom premjeru označena kao k.č.1498 upisana u posjedovni list broj 310 k.o. H.2) u naravi njiva "Vinogradina";
- k.č. 89/3 (po novom premjeru označena kao k.č.1499, upisana u posjedovni List broj 310 k.o. H.2) u naravi voćnjak "Vinogradina"

- k.č. 93/1 (po novom premjeru označena kao k.č.1511 i 1512 , upisane u posjedovni list broj 310 k.o. H.2) u naravi njiva “Krugla”.

III Slijedom prednjeg utvrđenja nalaže se Zemljišnom uredu Općinskog suda u Mostaru da na naprijed navedenim nekretninama izvrši brisanje: B. (M.) T., Đ. (J.) T. i općenarodne imovine, sa njihovim suvlasničkim dijelovima uz istovremeni upis tužitelja kao vlasnika sa po 1/3 dijela.

IV Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja kojim traže da se utvrde isključivim vlasnicima nekretnina upisanih u zemljišnoknjižni uložak broj 749 k.o. SP_H.1 označenih kao:

- k.č. 43/14 (po novom premjeru označena kao k.č.1262, upisana u posjedovni list broj 310 k.o. H.1) u naravi šuma “Ograda”;

- k.č. 43/33 (po novom premjeru označena kao k.č.1275,1276 i 1277, upisane u posjedovni list br. 310 k.o. H.1) u naravi šuma “Ćurjaci”;

- k.č. 43/32 (po novom premjeru označena kao k.č.1575,1576 i 1577, upisane u posjedovni list broj 310 k.o. H.1) u naravi šuma “Ograda”,

V Svaka stranka snosi svoje troškove postupka.

Protiv drugostepene presude tužitelji su blagovremeno izjavili reviziju kojom djelimično pobijaju drugostepenu presudu u stavu IV izreke (a posljedično i u stavu III izreke) kojim stavom je odbijen dio tužbenog zahtjeva kojim su tužitelji zahtijevali da se utvrdi da su isključivi vlasnici, između ostalih nekretnina, i nekretnina označenih kao k.č. broj 43/14, 43/33 i 43/32 iz zk uložka broj 749 k.o. SP H.1 i to zbog povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primjene materijalnog prava. Pozivom na odredbu člana 237. stav 3. Zakona o parničnom postupku predložili su da se revizija dopusti i usvoji, unatoč činjenici da predmet spora ne prelazi zakonom propisani cenzus, te predmetna presuda preinači u odbijajućem dijelu tj. stavu IV izreke tako što će i u tom dijelu tužbeni zahtjev biti u cijelosti usvojen, a posljedicom toga preinačiti i stav III izreke presude tj. naložiti Zk uredu Općinskog suda Mostar brisanje tuženih i upis tužitelja kao suvlasnika na svim nekretninama koje su bile predmet tužbenog zahtjeva ili pak da predmetnu presudu djelimično ukine u pobijajućem dijelu i predmet vrati na ponovno suđenje drugostepenom sudu. Traže da se u slučaju usvajanja revizije tuženi pod 7. obaveže da tužiteljima naknadi troškove postupka uvećane za sastav žalbe i revizije.

Tuženi nisu odgovorili na reviziju.

Prema odredbi člana 237. stav 2. Zakona o parničnom postupku (Službene novine Federacije BiH, br. 53/03, 73/05, 19/06 i 98/15 - dalje ZPP) revizija nije dozvoljena ako vrijednost pobijanog dijela pravomoćne presude ne prelazi 30.000,00 KM, a u privrednim sporovima 50.000,00 KM. Kako u ovom predmetu vrijednost predmeta spora iznosi 10.000,00 KM, to revizija sa stanovišta navedene zakonske odredbe nije dopuštena.

Prema odredbi člana 237. stav 3. ZPP Vrhovni sud Federacije može izuzetno dopustiti reviziju u svim predmetima ako ocijeni da bi odlučivanje po reviziji bilo od značaja za primjenu prava u drugim slučajevima.

Odredbom člana 241. stav 2. ZPP je propisano da u povodu revizije iz člana 237. stav 3. ovog Zakona revizijski sud ispituje pobijanu presudu samo u dijelu u kojem se pobija revizijom i samo zbog pitanja koje je važno za osiguranje jedinstvene primjene prava i

ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni zbog kojeg je podnesena i koje je u njoj određeno naznačeno kao takvo uz pozivanje na propise i druge izvore prava koji se na to pitanje odnose.

Tužitelji su u reviziji postavili slijedeća pravna pitanja:

1. Da li je povrijeđeno pravilo zabrane reformation in peius u situaciji u kojoj je drugostepenom presudom jednim dijelom usvojena žalba žalitelja, dok je drugim dijelom prvostepena presuda preinačena na njegovu štetu iako je samo on izjavio žalbu?
2. Da li je drugostepeni sud dužan voditi računa o pogrešnoj primjeni materijalnog prava u odnosu na onaj dio prvostepene presude koji uopće nije osporen žalbom?
3. Da li se uopće može uzimati kao dokaz u pogledu činjeničnog stanja nekretnine (npr. evidentirane kulture) zemljišno knjižni izvadak sačinjen na temelju podataka starog premjera?
4. Da li se šumom u državnom vlasništvu može smatrati nekretnina na kojoj postoji nepodijeljena tj. idealna suvlasnička zajednica općenarodne imovine i fizičkih osoba?

Nakon što je ispitao pobijanu presudu u granicama propisanih članom 241. Zakona o parničnom postupku (Službene novine F BiH br. 53/03, 73/05, 19/06 i 98/15- dalje ZPP) ovaj sud je odlučio kao u izreci iz slijedećih razloga:

Revizija je dopuštena i osnovana.

Predmet spora u ovoj pravnoj stvari je zahtjev tužitelja da se utvrdi da su, po osnovu diobe, dosjlosti i nasljeđivanja, a kao nasljednici iza umrle S.T., postali suvlasnici nekretnina označenih kao k.č. 43/14 šuma „Ograda“ u površini 1250 m², k.č. 43/33 šuma „Ćurjaci“ u površini 7829 m², k.č. 43/2 oranica „Ćurjaci“ u površini 7036 m², k.č. 92/2 u naravi kuća „Dželilovina“, k.č. 93/24 njiva „Dželilovina“ površine 4365 m², k.č. 93/23 njiva „Do“ površine 2865 m², k.č. 93/19 dvorište „Tor“ površine 120 m², k.č. 63/4 njiva „Vinogradina“ površine 2422 m², k.č. 89/3 voćnjak „Vinogradina“ površine 837 m², k.č. 93/1 njiva „Krugla“ površine 3937 m², k.č. 43/32 šuma „Ograda“ površine 11009 m², upisanih u zemljišnoknjižnom ulošku broj 749 k.o. SP H.1.

U postupku je utvrđeno da su u predmetnom zemljišno-knjižnom izvratku broj 749 k.o. SP H.1 na predmetnim nekretninama kao suvlasnici upisani sa po ¼ dijela prvotuženi B.T. sin M. i Đ.T. sin J. kao pravni prednici tuženih od 2-6 i sa suvlasničkim dijelom ½ općenarodne imovine sa pravom upravljanja Općine Mostar - prednice tuženog Grada Mostara.

Prvostepenom presudom, po priznanju i zbog propuštanja, u relevantnom dijelu je utvrđeno da su tužitelji stekli pravo vlasništva na svim nekretninama upisanim u zemljišno knjižni uložak broj 749 k.o. SP H.1 na kojima su upisani prednici tuženih od 1-6 sa suvlasničkim dijelovima (i na nekretninama koje u naravi predstavljaju šumu k.č. 43/14, k.č. 43/33 i k.č. 43/32) i naloženo Zemljišnom uredu Opštinskog suda u Mostaru da izvrši brisanje B.T. i Đ.T. sa njihovim suvlasničkim dijelovima uz istovremeni upis tužitelja kao vlasnika sa po 1/3 dijela. U odnosu na Grad Mostar prvostepeni sud je zahtjev odbio ocijenivši da su tužitelji 2006. godine saznali da nisu vlasnici predmetnih nekretnina 1/1 kada su obnovili kuću čime je dosjedanje prekinuto, te su tim saznanjem postali nesavjesni posjednici u smislu člana 58. stav 6. Zakona o stvarnim pravima. Kako od 10.10.1995. godine do 2006. godine nije protekao rok od 20 godina savjesnog i neprekidnog posjeda to tužitelji nisu ispunili uslov vanrednog dosjedanja, zbog čega je prvostepeni sud odlučio kao u izreci.

Tužitelji su žalbom pobijali prvostepenu presudu u dijelu u kojem je odbijen njihov zahtjev u odnosu na 7. Grad Mostar - stav IV izreke i u dijelu odluke o troškovima postupka navodeći da je prvostepeni sud pogrešno interpretirao iskaz tužitelja i izveo pogrešan zaključak da tužitelji od 2006. godine nisu bili u savjesnom posjedu predmetnih nekretnina, dok je zanemario druge dokaze izvedene na glavnoj raspravi čime je počinjena povreda odredbe člana 8. ZPP.

Drugostepeni sud je, odlučujući o žalbi tužitelja, održao raspravu na kojoj je ponovo saslušao tužitelja J.T. i svjedoke, te njihovom ocjenom zaključio da su tužitelji savjesni posjednici i u pogledu suvlasničkog dijela ½ općenarodne imovine s pravom upravljanja Općine Mostar – prednice tuženog Grada Mostara, s obzirom da su njihovi pravni prednici bili u faktičkom, mirnom i savjesnom posjedu tih nekretnina u periodu od preko 40 godina, da je vrijeme potrebno za sticanje prava vlasništva dosjelošću na nekretninama u društvenom (državnom) vlasništvu počelo teći od dana stupanja na snagu Zakona o osnovama vlasničkih odnosa tj. od 10.10.1995. godine, pa kako su tužbu podnijeli 22.06.2017. godine, to je prošao period od 20 godina savjesnog posjeda. Stoga je žalbu tužitelja djelimično uvažio i prvostepenu presudu preinačio na način da je utvrdio da su tužitelji stekli isključivo pravo vlasništva i na suvlasničkom dijelu nekretnina od ½ upisanih kao općenarodna imovina, a kako je to bliže navedeno u stavu II izreke drugostepene presude, osim na nekretninama koje su u naravi označene kao šuma i to k.č. 43/14, k.č. 43/33 i k.č. 43/32. U odnosu na ove nekretnine označene kao k.č. 43/14 u naravi šuma „Ograda“, k.č. 43/33 u naravi šuma „Ćurjaci“ i k.č. 43/32 u naravi šuma „Ograda“ drugostepeni sud je cijenio da tužitelji po osnovu činjenice da su navedene nekretnine koristili dugi niz godina nisu mogli steći pravo vlasništva jer se vlasništvo nad državnim šumama ne može steći njihovim korištenjem bez obzira na period trajanja istog, odnosno dosjelošću uz poziv na Uredbu sa zakonskom snagom o šumama iz 1993. godine (Službeni list R BiH broj 23/93) prema kojoj su šume i šumsko zemljište državno vlasništvo Bosne i Hercegovine i na šumama u državnom vlasništvu zabranjeno je sticanje prava vlasništva dosjelošću. Drugostepeni sud je cijenio da na predmetnim nekretninama postoji suvlasniška zajednica suvlasnika koji su u slučaju sticanja prava vlasništva dosjelošću jedinstveni (nužni suparničari), pa se spor može riješiti samo na jednak način prema svim suparničarima, zbog čega je odlučio kao u stavu IV izreke presude.

Imajući u vidu navode žalbe tužitelja, presudu prvostepenog suda koja se pobijala žalbom, te presudu drugostepenog suda, iste svojom sadržinom potvrđuju da je drugostepeni sud postupajući po žalbi tužitelja odlučio izvan razloga navedenih u žalbi, te preinačio prvostepenu presudu u dijelu koji se nije ni pobijao žalbom (za utvrđenje da su tužitelji dosjelošću stekli pravo vlasništva na suvlasničkom dijelu tuženih od 1- 6 na k.č. 43/14 u naravi šuma „Ograda“, k.č. 43/33 u naravi šuma „Ćurjaci“ i k.č. 43/32 u naravi šuma „Ograda“) tako što je odbio tužbeni zahtjev tužitelja u tom dijelu postupajući tako suprotno odredbi člana 221. ZPP, kao i ovlaštenju iz odredbe člana 229. istog zakona jer je preinačio prvostepenu presudu u dijelu koji se nije pobijao žalbom. Takav postupak drugostepenog suda je suprotan i odredbi člana 230. ZPP jer je po žalbi jedne stranke preinačena odluka na štetu te iste stranke.

Imajući u vidu razloge koji su navedeni u reviziji tužitelja, ovaj revizijski sud je ocijenio da bi odlučivanje po reviziji u pogledu prvog postavljenog procesno-pravnog pitanja bilo od značaja za primjenu prava u drugim slučajevima, odnosno da je postavljeno pitanje važno za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni. Pri tome je ovaj sud imao u vidu i okolnost da je ovaj sud dozvolio reviziju i u drugim predmetima u kojima je postavljeno isto procesno-pravo pitanje (rješenje Vrhovnog suda Federacije BiH broj: 65 0 Rs 167430 17 Rev od 10.5.2018. godine i broj 58 0 P 153905 22 Rev od 05.07.2022. godine).

Odredbom člana 230. ZPP je propisano da drugostepeni sud ne može preinačiti presudu na štetu stranke koja se žalila, ako je samo ona podnijela žalbu.

Prema odredbi člana 221. ZPP drugostepeni sud ispituje prvostepenu presudu u onom dijelu u kojem se pobija žalbom, u granicama razloga navedenih u žalbi, pazeći po službenoj dužnosti na primjenu materijalnog prava i povrede odredaba parničnog postupka iz člana 209. stav 2. tačke 2., 3., 8., 9., 12. i 13. ovog zakona.

Stoga odgovor na prvo postavljeno pitanje glasi: Povrijeđeno je pravilo zabrane reformation in peius u situaciji u kojoj je drugostepenom presudom jednim dijelom usvojena žalba žalitelja, dok je drugim dijelom prvostepena presuda preinačena na njegovu štetu iako je samo on izjavio žalbu.

Dakle, odlučujući o pravomoćno okončanom dijelu prvostepene presude (o dosuđujućem dijelu zahtjeva da se utvrdi da su tužitelji vlasnici nekretnina upisanih u zemljišno knjižni uložak broj 749 k.o. SP H.1 označenih kao k.č. 43/14 (po novom premjeru označena kao k.č.1262, upisana u posjedovni list broj 310 k.o. H.1) u naravi šuma "Ograda"; k.č. 43/33 (po novom premjeru označena kao k.č.1275,1276 i 1277, upisane u posjedovni list br. 310 k.o. H.1) u naravi šuma "Ćurjaci" i k.č. 43/32 (po novom premjeru označena kao k.č.1575,1576 i 1577, upisane u posjedovni list broj 310 k.o. H.1) u naravi šuma "Ograda, na suvlasničkom dijelu B. (M.) T. i Đ. (J.) T., sa njihovim suvlasničkim dijelovima uz nalog Zemljišnom uredu Općinskog suda u Mostaru da na navedenim nekretninama izvrši brisanje istih uz istovremeni upis tužitelja kao vlasnika sa po 1/3 dijela, a u povodu žalbe tužitelja, drugostepeni sud je ostvario povredu odredaba parničnog postupka iz člana 209. stav 2. tačka 9. u vezi sa članom 221. i 230. ZPP.

Stoga je primjenom odredbe člana 249. stav 2. ZPP drugostepenu presudu valjalo ukinuti u stavu IV izreke, kako je to bliže navedeno u stavu prvom izreke ove revizijske odluke.

U konkretnom slučaju nema mjesta vraćanja predmeta drugostepenom sudu na ponovno suđenje, jer je u navedenom dijelu zahtjeva tužitelja, isti pravomoćno okončan u ovoj parnici prvostepenom presudom, pa više nema razloga ni mogućnosti da se u ovom predmetu odlučuje o tom dijelu tužbenog zahtjeva.

U vezi sa navedenim ovaj sud je ocijenio da nije potrebno odgovarati na druga postavljena pitanja.

Naime, odgovor na pitanje da li je sud drugostepeni sud dužan voditi računa o pogrešnoj primjeni materijalnog prava u odnosu na onaj dio prvostepene presude koji uopće nije osporen žalbom je sadržan u naprijed citiranoj odredbi člana 221. ZPP, pa se isto ne može smatrati spornim jer je navedena odredba jasna.

Treće pitanje je činjenične prirode, dok je odgovor na četvrto pitanje sadržan u Uredbi sa zakonskom snagom o šumama iz 1993. godine koje tužitelj i navodi u podnesenoj reviziji, a odluka drugostepenog suda je zasnovana na istoj.

Obzirom da je ocijenjeno da postavljena pitanja nisu sporna pravna pitanja važna za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njihovoj primjeni, to je na osnovu

odredbe člana 247. stav 5. ZPP valjalo u tom dijelu reviziju odbaciti na temelju odredbe člana 247. stav 4. i 7. ZPP, kako je to bliže navedeno u stavu drugom izreke ove revizijske odluke.

Kako je tužitelj djelimično uspio sa revizijom u odnosu na tužene od 1-6 , a u postupku po žalbi je djelimično uspio u odnosu na 7- tuženog to je primjenom odredbe člana 397. stav 2. u vezi sa članom 386. stav 2. ZPP, ovaj sud odlučio da svaka stranka snosi svoje troškove nastale povodom navedenih pravnih lijekova.

Predsjednica vijeća
dr. sc. Danica Šain, s.r.